

"Te kuljette eksyksissä, koska ette tunne pyhiä kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa." (Matt.22:29)

Reijo Telaranta

YKSI JUMALA – KOLME PERSOONAA

Jumala on helppo ymmärtää Luojana. Jeesuksen oivaltaminen Vapahtajana ja syntiemme sovittajana onnistuu myös varsin helposti. Pyhän Hengen olemuksesta ja toiminnasta löytyy paljon tietoa Apostolien teoista. Kaikkien kolmen ymmärtäminen Pyhänä Kolminaisuutena on paljon vaikeampaa. Monet ovat siksi sysänneet koko asian suurten salaisuuksien joukkoon.

Me emme valitse noin helppoa tietä, sillä vaikka kristinusko rakentuu uskon varaan, niin se haluaa haastaa myös tietomme ja ymmärryksemme. Kun Jeesus sanoi: "Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi." (Matt.22:37), hän ei puhunut vain uskomisesta, luottamuksesta tai tunteenomaisesta Jumalan varaan jättäytymisestä. Hän kannusti seuraajiaan myös käyttämään Jumalalta saamaansa järkeä ja ajattelukykyä. Samasta syystä Jeesus puhui usein kirjoitusten eli Raamatun tuntemisen tärkeydestä.

Alkuseurakunnassa noudatettiin Jeesuksen ohjetta. Kun Paavali oli julistanut Beroiassa evankeliumia, kuulijat eivät nielleen saarnoja niitä koettelematta. Näin tuosta tilanteesta kerrotaan Apostolien teoissa:
"He ottivat sanan halukkaasti vastaan ja tutkivat päivittäin kirjoituksista, pitikö kaikki paikkansa." (Apt.17:11)

Tehkäämme me samalla tavalla. Tutkitaan itse, mitä Raamatussa ja alkuseurakunnan varhaisissa teksteissä sekä uskontunnustuksissamme sanotaan Pyhästä kolminaisuudesta.

USKONTUNNUSTUKSEN KUVA KOLMINAISUUDESTA

Lähes kaikki kirkkokunnat yhtyvät kolmeen varhaiskirkon ajoilta peräisin olevaan uskontunnukseen. Näistä vanhin ja kirkoissa tavallisimmin käytetty on Apostolinen uskontunnustus. Tuntuvasti pidempi ja kirkoissa joskus juhlapyyhinä käytetty on Nikean uskontunnustus. Kolmas eli Athanasioksen uskontunnustus on kolmesta uskontunnuksesta ylivoimaisesti pisin, eikä sitä yleensä käytetä jumalanpalveluksissa. Siksi se on myös vähiten tunnettu.

Apostolisessa uskontunnustuksessa keskeisinä asioina ovat Isä, Poika ja Pyhä Henki sekä usko ja evankeliumi. Nikean uskontunnustus käsittelee paljon Jumalan tekoja. Athanasioksen uskontunnustuksessa puolestaan puhutaan selkeästi kolminaisuudesta. Siksi meidän onkin hyvä lähteä liikkeelle varhaisten seurakuntien aikana ja ennen kirkon hajoamista syntyneestä Athanasioksen uskontunnustuksesta.

Näin kuuluu Aleksandrian piispaan Athanasioksen (295-373) mukaan nimensä saanut uskontunnustus kokonaisuudessaan:

"Sen, joka tahtoo pelastua, on ennen kaikkea pysyttävä yhteisessä kristillisessä uskossa. Sitä on noudatettava kokonaisuudessaan ja väärentämättä. Joka ei niin tee, joutuu epäilemättä iankaikkiseen kadotukseen.

Yhteinen kristillinen usko on tämä: Me palvomme yhtä Jumalaa, joka on kolminainen, ja kolminaisuutta, joka on yksi Jumala, persoonia toisiinsa sekoittamatta ja jumalallista olemusta hajottamatta.

Isällä on oma persoonansa, Pojalla oma ja Pyhällä Hengellä oma, mutta Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen jumaluus on yksi, yhtäläinen on heidän kunniansa ja yhtä ikuinen heidän majesteettisuutensa.

Sellainen kuin on Isä, sellainen on myös Poika ja Pyhä Henki: Isä on luomaton, Poika on luomaton ja Pyhä Henki on luomaton.

Isä on ääretön, Poika on ääretön ja Pyhä Henki on ääretön.

Isä on ikuinen, Poika on ikuinen ja Pyhä Henki on ikuinen, eikä kuitenkaan ole kolmea ikuista, vaan yksi ikuinen, niin kuin ei myöskään ole kolmea luomatonta eikä kolmea ääretöntä, vaan yksi luomaton ja yksi ääretön.

Samoin on Isä kaikkivaltias, Poika kaikkivaltias ja Pyhä Henki kaikkivaltias, eikä kuitenkaan ole kolmea kaikkivaltiaista, vaan yksi kaikkivaltias.

Samoin Isä on Jumala, Poika on Jumala ja Pyhä Henki on Jumala, eikä kuitenkaan ole kolmea Jumalaa, vaan yksi Jumala. Samoin Isä on Herra, Poika on Herra ja Pyhä Henki on Herra, eikä kuitenkaan ole kolmea Herraa, vaan yksi Herra.

Niin kuin kristillinen totuus vaatii meitä tunnustamaan kunkin persoonan erikseen Jumalaksi ja Herraksi, samoin yhteinen kristillinen usko kieltää meitä puhumasta kolmesta Jumalasta tai Herrasta.

Isää ei kukaan ole tehnyt, luonut eikä synnyttänyt. Poika on yksin Isästä, häntä ei ole tehty eikä luotu, vaan hän on syntynyt.

Pyhä Henki on lähtöisin Isästä ja Pojasta, häntä ei ole tehty eikä luotu eikä hän ole syntynyt, vaan hän lähtee. Isä on siis yksi, ei ole kolmea Isää, Poika on yksi, ei ole kolmea Poikaa, Pyhä Henki on yksi, ei ole kolmea Pyhää Henkeä.

Tässä kolminaisuudessa ei ole mitään aikaisempaa eikä myöhempää, ei mitään suurempaa eikä pienempää, vaan kaikki kolme persoonaa ovat yhtä ikuisia ja keskenään samanarvoisia, näin on siis palvottava niin kuin on sanottu - kolminaisuutta joka on yksi, ja ykseyttä joka on kolminaisuus.

Sen joka tahtoo pelastua, on siis ajateltava kolminaisuudesta näin.

Saavuttaaksemme iankaikkisen pelastuksen meidän on kuitenkin myös vakaasti uskottava, että meidän Herramme Jeesus Kristus on tullut ihmiseksi.

Oikea oppi on tämä: Me uskomme ja tunnustamme, että meidän Herramme Jeesus Kristus on Jumalan Poika, Yhtä lailla Jumala ja ihminen:

Isän luonnosta ennen aikojen alkua syntyneenä hän on Jumala, äidin luonnosta ajassa syntyneenä hän on ihminen. Hän on täysi Jumala, ja täysi ihminen järjellisine sieluineen ja ihmisruumiineen.

Jumaluudessaan hän on samanarvoinen kuin Isä, ihmisyydessään vähäarvoisempi kuin Isä.

Vaikka hän on Jumala ja ihminen, ei kuitenkaan ole kahta Kristusta, vaan yksi.

Yhdeksi hän ei ole tullut siten, että jumaluus olisi muuttunut ihmisyydeksi, vaan siten, että Jumala on omaksunut ihmisyyden.

Yksi hän ei ole sen vuoksi, että luonnot olisivat sekoittuneet toisiinsa, vaan siksi, että hän on yksi persoona. Sillä niin kuin järjellinen sielu ja ruumis yhdessä ovat yksi ihminen, niin Jumala ja ihminen ovat yksi Kristus.

Hän on kärsinyt meidän pelastuksemme tähden, astunut alas helvettiin, noussut kuolleista, astunut ylös taivasiin, istunut Isän oikealle puolelle, ja sieltä hän on tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. Hänen tullessaan kaikkien ihmisten on noustava kuolleista ruumiillisesti ja käytävä tilille siitä, mitä ovat tehneet. Hyvää tehneet pääsevät ikuiseen elämään, paha tehneet joutuvat ikuiseen tuleen.

Tämä on yhteinen kristillinen oppi. Se joka ei usko sitä vakaasti ja vahvasti, ei voi pelastua."

Aikana, jolloin Athanasioksen uskontunnustus kirjoitettiin, oli syntynyt paljon keskustelua, tulkintoja ja jopa riitoja kolminaisuudesta ja varsinkin Jeesuksen roolista. Uskontunnustuksella tilanteeseen haettiin selkeää ratkaisua.

Kun me ryhdymme Athanasioksen uskontunnustuksen evästäminä ja Raamattuun tukeutuen tutkimaan Pyhää Kolminaisuutta, me voimme lähestyä asiaa neljästä näkökulmasta:

1. KOLMINAISUUDEN YKSEYS

"Yhteinen kristillinen usko on tämä: Me palvomme yhtä Jumalaa, joka on kolminainen, ja kolminaisuutta, joka on yksi Jumala, persoonia toisiinsa sekoittamatta ja jumalallista olemusta hajottamatta." (Athanasios)

Kyse on yhdestä Jumalasta. Tähän viitataan heti Raamatun ensimmäisillä lehdillä, kun Jumala sanoo:

"Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme; ja vallitkoot he meren kalat ja taivaan linnut ja karjaeläimet ja koko maan ja kaikki matelijat, jotka maassa matelevat." (1 Moos.1:26)

Jumala ei totea, että hän tekee tai minä teen. Jumala puhuu monikon ensimmäisessä persoonassa: me teemme. Yhdessä Jumalassa, joka kaiken loi, oli jo tuolloin mukana kolme persoonaa.

Mistä me voimme tietää, että Jumala puhui kolminaisuudesta eikä tarkoittanut me-muodolla esimerkiksi enkeleitä? Vastaus löytyy Raamatun ensimmäisestä jakeesta:

"Alussa loi Jumala taivaan ja maan. Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä." 1 Moos.1:1-2.

Jumalan Henki, Pyhä Henki oli siis mukana jo luomisessa. Oliko paikalla tuolloin kenties myös muitakin?

Vastaus löytyy Uudesta testamentista. Kolossalaiskirjeen 1. luvun jakeista 15 ja 16, joissa puhutaan Jeesuksen osuudesta luomistapahtumaan:

"Hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen, ennen koko luomakuntaa syntynyt. Hänen välityksellään luotiin kaikki, kaikki mitä on taivaissa ja maan päällä, näkyvä ja näkymätön, valtaistuimet, herruudet, kaikki vallat ja voimat. Kaikki on luotu hänen kauttaan ja häntä varten." (Kol.1:15-16)

Kolminaisuuden ykseys, yhdessä toimiminen ja erottamattomuus antavat kristilliselle seurakunnalle tärkeän esimerkin ja yhteyden sekä yhdessä toimimisen tavoitteen.

2. KOLMINAISUUDEN ERILLISYYS

Athanasioksen uskontunnustuksen seuraava lyhyt kappale kuuluu:

"Isällä on oma persoonansa, Pojalla oma ja Pyhällä Hengellä oma, mutta Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen jumaluus on yksi, yhtäläinen on heidän kunniansa ja yhtä ikuinen heidän majesteettisuutensa."

Jumala, joka on yksi ja toimii yhtenä, on samalla kolme eri persoonaa. Isällä on oma, Pojalla on oma ja Pyhällä Hengellä on oma persoonallisuutensa.

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että Isä, Poika ja Pyhä Henki toimivat yhdessä, mutta eivät aina tee samoja asioita. Jokaisella on oma erityinen roolinsa:

Jumala on Luoja. Hän on kaikkivaltiudessaan luonut maailman ja kaiken mitä siinä on.

Jeesus on Lunastaja, joka on tuonut ristillä kärsiessään maailmalle armahduksen ja pelastuksen.

Pyhä Henki on Pyhittäjä, joka antaa Jeesuksen seuraajille voiman julistaa, rukoilla ja muuttaa maailmaa.

Meidän on hyvä tutkia myös tätä kohtaa kysellen, millainen viesti sillä kenties on meidän ajallemme ja seurakunnallemme? Mitä meille kertoo Jumalan, Pojan ja Pyhän Hengen omalla toiminnallaan antama esimerkki?

Jumala arvostaa ja suosii erilaisuutta. Tätä julistavat luonnon moninaisuus, kukkien runsaus, kalojen vilinä merissä ja maisemien alati vaihtuva kauneus. Myös ihmisiin Jumala on luonut valtavat määrät erilaisuutta, osaamista ja lahjakkuutta siksi, että palvelisimme toisiamme ja rakentaisimme Jeesuksen seurakuntaa.

Myös Jeesus suosii moninaisuutta. Hän kutsuu luokseen kaikki sellaisina kuin me olemme vaatimatta ensin jotain normia tai muottia, johon hänen seuraajiensa on ennalta sovittauduttava. Jokainen meistä on nimeltä kutsuttu. Jokaiselle on lisäksi jo ennalta räätälöity sopiva tehtävä seurakunnassa eli Kristuksen ruumiissa.

Myös Pyhä Henki toimii erilaisuutta suosivalla linjalla. Hän jakaa lahjojaan ja armolahjojaan eri tavoin eri ihmisille.

Jumala, Pyhä kolminaisuus on siis samaan aikaan tiivistä yhteyttä, suorastaan ykseyttä ja erilaisuutta. Vaikka kolminaisuuden jokaisella osalla on oma roolinsa, niin he ovat yhtä ja toimivat yhdessä meidän parhaaksemme.

Jumala toimii ja vaikuttaa meidän parhaaksemme, vakuuttaa Roomalaiskirje:

"Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut."(Room.8:28)

Jeesus rukoilee puolestamme. Roomalaiskirjeessä kerrotaan, että Jeesus ei vain kuollut puolestamme. Hän myös rukoilee meidän puolestamme:

"Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän edestämme." (Room.8:34)

Pyhä Henki toimii samalla tavalla jatkuvasti apunamme ja tukenamme:

"Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä." (Room.8:27)

Jos Pyhän kolminaisuuden roolit kootaan yhteen ikään kuin punomalla kolme lankaa yhdeksi kauniiksi punokseksi, niin tulokseksi saadaan eheä kokonaisuus, joka ilmaistaan tutussa raamatunkohdassa:

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkiisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." (Joh.3:16)

3. KOLMINAISUUDEN LÄHEISYYS

Pyhä Kolminaisuus antaa meille esimerkin myös keskinäisestä rakkaudesta ja läheisyydestä:

"Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaikki hänen käteensä." (Joh.3:35)

Hieman myöhemmin saamme lukea Pojan rakastavan samalla tavalla Isää:

"...tämän täytyy tapahtua, jotta maailma tietäisi, että minä rakastan Isää ja teen niin kuin Isä on minun käskenyt tehdä." (Joh.14:31)

Jeesuksen ylimmäispapillinen rukous (Joh 17) on täynnä vahvaa tunnetta, läheisyyttä ja yhteenkuuluvuutta. Rukoillesaan, että hänen seuraajansa olisivat yhtä, Jeesus käyttää esimerkkinä omaa suhdettaan Isäänsä.

Pyhästä Hengestä Raamattu todistaa, että hänen tehtävänsä on kirkastaa Kristusta ja opettaa Jeesuksen seuraajille kaikki se, mitä Jeesus on halunnut meille opettaa. Isästä ja Pojasta lähtevä Pyhä Henki ei etsi omaansa, vaan toimii oman tehtävänsä ja roolinsa mukaisesti osana kolminaisuutta.

Tällaiseen intiimiin, Isän ja lapsen, sulhasen ja morsiamen kaltaiseen läheisyyteen Jumala kutsuu meitä kaikkia seurakuntina ja yksittäisinä kristittyinä yli kaikkien ihmisten rakentamien perinteisiin, painotuksiin, kehällisten asioiden tulkintoihin ja toiminnallisiin järjestelyihin perustuvien rajojen.

4. KOLMINAISUUDEN JUMALALLINEN PYHYYS

Jumala on yksi, Pyhä ja Kaikkivaltias. Tämän Raamattu todistaa monissa eri kohdissa. (esimerkiksi 5.Moos.32:39 ja Jes.43:19). Tätä totuutta eivät voi edes riivaajat kiistää (Jaak.2:19).

"Näettehän nyt: minä olen ainoa, ei ole muuta jumalaa minun rinnallani. Minä lähetän kuoleman, minä annan elämän, minä lyön ja minä parannan, minun vallassani on kaikki." (5 Moos.32:39)

Raamattu sanoo meille lisäksi, että Isä on Jumala, Poika on Jumala ja Pyhä Henki on Jumala. Paavali aloittaa lähes jokaisen kirjeensä mainitsemalla Jumalan Isäksi. Taivaallinen Isämme on Jumala.

Raamatussa myös Jeesuksen ilmoitetaan olevan Jumala. Kun esimerkiksi ylösnoussut Jeesus ilmestyi epäilevälle Tuomaalle, tämä vastasi: "Minun Herrani ja minun Jumalani!" Vastauksessaan Tuomaalle Jeesus vahvisti epäilijän sanoneen totuuden. (Joh.20:25-29)

Raamatusta löytyy myös kohtia, joissa Pyhää Henkeä kutsutaan Jumalaksi. Kun Ananias oli yrittänyt pimittää osan rahoista, Pietari nuhteli häntä Pyhän Hengen pettämisestä sanoen: "Et sinä ole valehdellut ihmisille, vaan Jumalalle." (Ap.t.5:4).

5. TURVALLISIN MIELIN PYHIEN SALAISUUKSIEN ÄÄRELLÄ

Jumala ja Pyhä kolminaisuus ovat niin valtavia asioita, ettei niistä voi yhden opetusillan aikana piirtää kaiken avaavaa kuvaa. Vaikka käyttäisimme koko elämämme näiden asioiden tutkimiseen ja lukisimme kaikki aiheesta kirjoitetut kirjat, niin silti joutuisimme toteamaan, että me ymmärrykseltämme ja tiedoiltamme vajavaiset ihmiset seisomme pyhiin salaisuuksiin edessä.

Tämän ei tarvitse säikäyttää eikä masentaa. Jopa apostoli Paavali huomasi olevansa samanlaisessa tilanteessa: Roomalaiskirjeessä hän kirjoittaa: "Kuka voi tuntea Herran ajatukset, kuka pystyy neuvomaan häntä?" (Room.11:34).

Samaa ajatus löytyy Paavalin kirjeestä kirjeestä korinttilaisille: "Tietämisemme on näet vajavaista ja profetoimisemme on vajavaista, mutta kun täydellinen tulee, vajavainen katoaa." (1 Kor.13:9-10)

Jumalan suuruus ja pyhyys ovat meidän ajatuksillemme tavoittamattomia. Utterinkin tutkiskelu kykenee raapaisemaan vain pintaa tai löytämään Jumalan suunnattomista aarteista ainoastaan joitain muruja.

Juuri tästä syystä me tarvitsemme koko Pyhää Kolminaisuutta: Jumalaa avuksemme, Poikaa pelastajaksemme ja Pyhää Henkeä oppaaksemme, rohkaisijaksemme ja varustajaksemme.

Tähän turvaten Paavali kirjoittaa meitä rohkaisten:

"Minä luotan siihen, että Jumala, joka on teissä aloittanut hyvän työnsä, myös saattaa sen päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä." (Fil.1:6)

6. RUKOUSMIETISKELY IKONIN ÄÄRELLÄ

Pyrkimmäksi ymmärtämään Jumalan suuruutta ja Pyhän kolminaisuuden olemusta me voimme sanojen lisäksi käyttää kuvia, korviemme lisäksi myös silmiämme. Siksi päätän tämän opetusosuuden pysähtymällä kanssasi maailman ehkäpä tunnetuimman ikonin ääreen.

Andrei Rublevin 1422-1423 maalaama ikoni Pyhä Kolminaisuus kutsuu meitä tutustumaan suuriin salaisuuksiin vaeltamalla rukouksen, mietiskelyn ja hiljaisuuden polkua, joka johtaa Isän, Pojan ja Pyhän Hengen seuraan valmiiksi katetun yhteyden pöydän ääreen.

Ikonin pöytä on alttari. Käännetty perspektiivi ja kaksiuotteisuus tuovat hahmot lähemmäksi katsojaa, jota näin kutsutaan ottamaan rohkeasti oma vielä vapaana oleva paikkansa pöydän ääressä. Herran pöytä on avattu syntisille. "Tulkaa, juokaa kuolemattomuuden lähteestä." Sinua kutsutaan mukaan pöydän ääreen.

Tämän valtavan asian oivallettuamme me jäämme katsomaan ikonia. Mitä muuta tämä näennäisen yksinkertainen mutta silti valtavasti sisältöä tarjoava ikoni haluaa meille sanoa?

Ensimmäiseksi me tietysti näemme kolme levollista hahmoa pöydän ääressä. Ikonin ensimmäinen taso löytyy Vanhan testamentin tekstistä (1. Moos.18): Aabraham ja Saara ovat saaneet kolme vierasta. Mutta keitä he ovat, ihmisiä vai enkeleitä vai jotain vieläkin suurempaa?

Aabrahamin ja vieraiden kohtaamisesta kertova teksti paljastaa, että me näemme pöydän ääressä Pyhän Kolminaisuuden. Vasemmalla on Isä, joka istuu selkään suorana, sillä hän on Kaikkivaltias, Luoja ja Majesteetti. Keskellä istuva Poika ja oikealla oleva Henki ovat kumartuneet Isän puoleen. Isän katse on Pojassa, jossa Jumala itse syntyy ihmiseksi. Uuden elämän vihreään pukeutunut Henki ojentaa kättään valmiina palvelemaan.

Keskellä istuvalla Pojalla on ihoa vasten syvän punainen, kuninkuuden merkitsevä kultanauhalla koristeltu vaate. Viitan tummansininen on taivaan väri. Poika on ikonissa keskellä, tärkeimmällä paikalla, koska ilman Poikaa ei kukaan voi nähdä Isää. Pojan kaksi sormea ojentuvat siunaten kohti pöydällä olevaa maljaa, johon myös Isä osoittaa. Jotain hyvin tärkeää on tapahtumassa.

Kuvassa taustalla näkyy Aabrahamin telttamajaa. Taka-alalla on myös kirkkorakennus kaikille etsijöille avoimena ovena. Pojan takana kohoaa puu. Siinä me voimme nähdä Mamren tammiston, jossa Aabrahamin telttamaja vierailun aikana oli pystytetty. Me voimme katsella puuta myös Paratiisin elämänpuuna, josta vanhan tradition mukaan tehtiin Golgatalle pystytetty risti.

Aabrahamin ja Saaran vieraanvaraisuus (1.Moos.18:1-19) kasvaa ikonissa ehtoollisen vertauskuvaksi. Rublev on jättänyt alttarin ääreen tilaa Pyhän Kolminaisuuden kanssa aterioivalle ja keskustelevalle ihmiselle.

ANTELIAS VASTAANOTTO

Kolminaisuuden ikoni tunnetaan myös nimellä Philoxeni = antelias vastaanotto, jossa vieras muuttuu ystäväksi.

Kolme Aabrahamin luo tullutta vierailijaa on kuvattu matka-asuissa, sauva kädessä, sandaalit jalassa ja viitta harteilla. He tulevat pitkältä matkalta ja ovat valmiita lähtemään uudelleen matkaan. Vaikka heillä on kaikki, he ovat nöyriä, valmiita ottamaan vastaan sen vieraanvaraisuuden, jota heidän levähdyspaikassaan on tarjolla.

Matkalla oleva joutuu yhä uudelleen tekemään päätöksen matkan jatkamisesta. Pyhän Birgitan lailla matkalainen joutuu alati rukoilemaan:

"Herra osoita minulle tie ja tee minut halukkaaksi sitä vaeltamaan. Uskalletua on viipyä, ja vaarallista on jatkaa matkaa. Täytä siis minun ikävöimiseni ja osoita minulle tie."
(Pyhä Birgitta 1303-1373)

On jatkettava matkaa, suunnattava luottavaisesti kohti Luvattua maata. Matkalla olevan osana on jättää taakseen kaikki mennyt ja suunnata kohti tuntematonta.

Ikonin keskus on malja. Sen ympärillä ovat koolla Isä, Poika ja Pyhä Henki. Maljaa kohti tuntuu kiertyvän heidän käsiensä ja asentojensa liike. Maljassa on Suuri Salaisuus, Voima, joka voittaa kaikki vallat ja voimat:

"Tiedättehän, ettei teitä ole lunastettu isiltä perimästänne tyhjänpäiväisestä elämästä millään katoavalla tavaralla, hopealla tai kullalla, vaan Kristuksen, tuon virheettömän ja tahrattoman karitsan, kalliilla verellä. Hänet oli valittu jo ennen maailman perustamista, ja nyt aikojen lopulla hänet on tuotu julki teitä varten. Hänen kauttaan te uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden, niin että te uskoessanne myös panette toivonne Jumalaan." (1 Piet.1:18-21)

PYHÄ NEUVONPITO

Rublevin ikonia on kutsuttu myös pelastushistorialliseksi neuvonpidoksi. Meneillään on ikuinen keskustelu. Kolme hahmoa on ikonissa kuvattu neuvottelemassa ja miettimässä, miten heidän kuvakseen luotu ihminen voidaan pelastaa.

Isä, joka on kaiken Luoja, lähettää Poikansa matkaan. Pojan osana on olla kärsivä palvelija ja mennä ihmisten luo kertomaan, mitä Isä tahtoo olla heille. Pyhä Henki, joka näyttää levolliselta ja nöyrältä, sellaiselta, joka ottaa vastaan kaiken, saa kaiken ja kokoaa kaiken, on alati valmiina kirkastamaan Poikaa ja varustamaan hänen seuraajansa voimalla korkeudesta.

Klikkaamalla näet Rublevin ikonin suurempana

Isä näkee jo uhratun Poikansa, sen mitä hän oli pyytännyt Aabrahamilta koetellessaan tätä. Sen, minkä hän itse on vievä loppuun asti. Isän käsi viittaa maljan suuntaan. Pojan käsi on siirtynyt eteenpäin ottamaan maljan vastaan.

Poika on Rakastettu. Pojan kautta Jumalan kunnia jaetaan kaikille ihmisille. Pojan kautta syntisille ihmisille avautuu tie Isän luo. Vain Poika on tie, totuus ja elämä.

Poika on käsittänyt tämän. Hän kumartuu kohti Isää. Pöydällä lepäävässä kädessä on antautumisen ele. Hänen huulensa muodostavat jo sanoja: "Enkö joisi maljaa, jonka Isä on minulle antanut.